

Kraftig Modsigelse, som vi overhovedet kunne give den. Imellem de forskjellige Ytringer, der ere saadane under Adressens Behandling i de 2 Thing, troer jeg, der vil findes saare meget, der er af den Bestaendighed, at det for Alle, hvorledes deres Ansuelse end er, maa betragtes som en stor Binding, at der overhovedet har været givet Leilighed til Udtalelser, som Tiden i høieste Grad trænger til. Navnlig gjælder dette om den Anledning, som Adressen har ydet den høitærede Konseilspræsident til at fremkomme med Ytringer og Udtalelser, der i mange Henseender have spredt Lys over den hele Stilling, og som han neppe vilde have fundet nogen Leilighed til, naar ikke Adressen havde været. Det forekommer mig nu rigtigt nok, at i den Henseende har Folkestyret været et Stedbarn, og at det andet Thing er blevet noget begunstiget. Til os blev der forrige Gang, Adressen var for, væsentlig kun talt om de Forpligtelser, som paa hvilede Danmark, og disse Forpligtelser omtales endog saa i en saadan Forbindelse, at man maatte troe, at de nævnedes til os som en Slags Bebreidelse, som om vi søgte at forlede eller forløkke Regjeringen til at fravige dem. At dette nu ikke har været Hensigten, troer jeg ligger tilstrækkelig klart for, men ogsaa i den Henseende vil jeg sige, det er ønskeligt, at det bliver udtalt, at ved Forfatningen af 18de November er der ikke gjort noget Brud paa de Tilfagn, som Kongen ialfald den Gang, da Forfatningen af 18de November stadfæstedes, maatte betragte som bindende for os. Hvorvidt de ere bindende nu eller ikke, er et Spørgsmaal, jeg ikke skal indlade mig paa, men dengang Forfatningen af 18de November vedtoges, anerkjendtes de som bindende, og det, som det kommer os an paa at faae sagt, er, at Forfatningen af 18de November, dens Vedtagelse og Stadfæstelse ikke er nogen Krænkelser af disse Tilfagn. Forfatningen af 18de November er ikke nogen Inkorporation enten af Slesvig eller Kongeriget, og denne Sandhed har den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) troet at burde udføre endnu videre i det Underaendingsforslag, han har stillet. Jeg troer nu vel ikke, at Tanken, saaledes som han der har udtrykt den,

er ganske korrekt; jeg troer navnlig ikke, man kan sige, saaledes som det er sagt af den ærede Rigsdagsmand, at til en Inkorporation „af Landsdelene, navnlig Kongeriget,“ udfordres Rigsdagens grundlovmæssige Indvilling. Ja, af Kongeriget alene, det kunde jeg forstaae, men til en Inkorporation af andre Dele end dem, Rigsdagen repræsenterer, kunde jeg under ingen Omstændigheder see, at Rigsdagens Samtykke behøvedes. Iigefaa lidt kunde jeg ønske den Slutning, der er givet i det stillede Underaendingsforslag, thi den gaaer ganske vist ud paa Noget, der ellers ikke i Adressen ligger for, og som maatte behandles i en ganske anden Udførlighed, dersom man overhovedet vilde indbringe det derunder. Jeg tillægger det, som sagt, en meget stor Betydning, at vi fra vor Side udtale klart og bestemt, at ingen Inkorporation har fundet Sted, og at vi derfor takke Kongen, fordi han med saa stor Bestemthed har afvist de Fordringer, der bleve stillede til os. Smidlertid skal jeg allerede her strax bemærke, at den Forudsætning, under hvilken vort Underaendingsforslag er stillet, er den, at der fra forskjellige Sider af Thinget blev udtalt en saadan Overensstemmelse med, hvad det indeholder, at det kunde have nogen Udsigt til at forene et stort Antal Stemmer om sig; skulde Stemmerne komme til at splittes, navnlig paa Basis af den formelle Indbending, der er gjort med Hensyn til Overensstemmelsen mellem de to Things Udtalelser, saa vilde jeg ikke ansee det for at være heldigt, skjøndt jeg paa den anden Side — ogsaa dette finder jeg Anledning til at bemærke ligeoverfor den ærede Ordfører — ingenlunde anseer det for at være noget saa særdeles stort Gode, om Adressen eenstemmig gik igjennem.

Der er en Art af Enighed, der er aldeles overfladisk, udvendig glat og jevn, men betydningsløs, fordi den kun kommer tilveie gennem aldeles modstaaende Fortolkninger af uklare Sætninger. (Hør!) Den Art af Enighed kan jeg for mit Vedkommende paa ingen Maade ønske skulde komme frem her i Thinget. Jeg vilde ansee det for langt bedre, bedre for os selv og for den hele Stilling, at de, der ikke af deres fulde Hjerte dele, efter den naturlige Fortolkning, den Tanke, der er udtalt i Adres-